

Ikt.sz.:ISB/49-1/2012/LA

LA-1/2012. sz. ülés
(LA-7/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v ^{*}

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottsága**
Lakhatási albizottságának

2012. június 19-én, kedden 10 óra 8 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 567. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
Konzultáció az otthonvédelmi intézkedések tapasztalatairól	5
<i>Gulyás Dávid tájékoztatója</i>	<i>5</i>
<i>Csillag Tamás tájékoztatója</i>	<i>6</i>
<i>Dr. Osváth Piroska tájékoztatója</i>	<i>11</i>
<i>Képviselői hozzászólások</i>	<i>12</i>
<i>Civil szervezetek képviselőinek hozzászólásai</i>	<i>14</i>
Egyebek	17

Napirendi javaslat

1. Konzultáció az otthonvédelmi intézkedések tapasztalatairól
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Vágó Gábor** (LMP), az albizottság elnöke

Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Talabér Márta (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Gulyás Dávid osztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Csillag Tamás vezérigazgató (Nemzeti Eszközkezelő)
Dr. Osváth Piroska (Bankszövetség)
Sümeghy György (Habitat for Humanity Magyarország)
Láng Márta szakértő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 8 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

VÁGÓ GÁBOR (LMP), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm az albizottsági tagokat, meghívott vendégeinket. Albizottságunk határozatképes.

A mai napirendünk konzultáció az otthonvédelmi intézkedések tapasztalatairól. Arra kérem képviselőtársaimat, hogyha egyetértenek a napirendi javaslattal, szavazzuk meg. *(Szavazás.)* Egyhangúan megszavaztuk.

Nagyon szépen köszönöm, hogy eljöttek. Ennek az ülésnek a célja az, hogy a kormányzat elindította azt a folyamatot, ami a lakhatási krízis megoldására, kiváltképpen a devizahiteles kérdés megoldására irányult. Először is nagyon szépen köszönöm az Eszközkezelőtől a részvételt, illetve a kormányzattól is.

Konzultáció az otthonvédelmi intézkedések tapasztalatairól

Az első kérdésem a kormányzathoz volna: tervezi-e a Nemzetgazdasági Minisztérium vagy más minisztérium az otthonvédelmi program további kibővítését, terveznek-e további intézkedéseket, illetve a három fő intézkedési csomagból - a végtörlesztés, az árfolyamgát, illetve az Eszközkezelő kapcsán – melyiket milyen sikeresnek ítélik. Ha bár van, ami már befejeződött, van, ami még folyamatban van, van, ami meg csak most kezdődött el, de attól függetlenül már, amennyiben rendelkezésre állnak az osztályvezető úrnál számok esetlegesen vagy különböző felmérések vagy tanulmányoknak a végkövetkeztetései, akkor örömmel vennénk, hogyha ezt ismertetné velünk. Meg is adom a szót Gulyás Dávid osztályvezető úrnak.

Gulyás Dávid tájékoztatója

GULYÁS DÁVID (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Azt szeretném kiemelni, hogy az előbb felsorolt főbb programok valójában most kezdődnek el. Tehát az Eszközkezelőről szóló törvénymódosítást június 11-én fogadta el a parlament, tehát az Eszközkezelő kibővített működése valójában az előttünk álló időszak kérdése.

Az árfolyamgáttal hasonló a helyzet, bizonyára tudják a bizottság tagjai, hogy volt egy árfolyamgát-1., ha szabad így fogalmaznom, amire tavaly december 31-ig lehetett jelentkezni, és a 2011. december 15-én a Bankszövetséggel kötött megállapodás keretében, hasonlóan az Eszközkezelőhöz, ez az árfolyamgát-rendszer is átalakult, kibővült, amiről idén tavasszal szavazott a parlament úgy szintén. Itt már vannak bizonyos adataink és bizonyos előrehaladás, de itt is az az új szabály, hogy 2012. december 31-ig lehet jelentkezni az árfolyamgát rendszerébe. Így még egy fél év előttünk áll, így bízok a kormányzat abban, hogy tekintettel arra, hogy ez a rendszer már egyértelműen hasznosabb a belépők számára mint az előző, bár az is egy stabilitást biztosított az ügyfelek számára, de itt meg konkrétan adósságelengedésre is sor kerül. Tehát bízunk abban, hogy ennek meglehetősen nagy lesz az igénybevétele.

Mindezt összefoglalva, hogy a kormányzat gondolkozik-e a rendszer kibővítésén, egyelőre azt tudom mondani, hogy várjuk meg az eredményeket, bízunk benne, hogy sikeresek lesznek. Mindenképpen a kormányzat figyelemmel kíséri ezeket, és ezek alapján tud majd dönteni.

A konkrétumokkal kapcsolatban: a végtörlesztés lezárult már, arról egészen pontos adataink vannak, azt el tudom mondani. Itt ugyanis 2011. december 30-ig lehetett jelentkezni, és 2012. február 28-ig a pénzügyi teljesítésnek is meg kellett történnie, tehát elmondható, hogy a PSZÁF adatai szerint 169.256 fő élt a végtörlesztés lehetőségével, ez azt jelenti, hogy 984 milliárd forint devizahitelt törlesztettek. Ez a kedvezményes árfolyamon, az akkori árfolyamokon számolva 1354 milliárd forint volt.

Azt is tudjuk, hogy a végtörlesztéshez részben a megtakarításait használta fel a lakosság, részben pedig 313 milliárd forint értékben hitelt vett fel, forinthatelt. Aminek a 25 százalékát egyébként takarékszövetkezetek adták.

Mindezzel a 2011. szeptember 30-án meglévő mintegy 750 ezer deviza-jelzáloghiteladósok száma lecsökkent 2012. március 31-re, ekkor már mintegy 560 ezer deviza-jelzáloghiteladós van. A deviza-jelzáloghitelek állomány pedig összhangban a végtörlesztéssel, tehát 2011 szeptember végéig 5300 milliárd forintról 4000 milliárdra csökkent. Tehát itt mindenképpen sikeresnek mondható ez a program.

Az árfolyamgáttal kapcsolatban az új törvény, a 2012. évi XIV. törvény 2012. március 28-án lett kihirdetve, tehát itt még korlátozottak az adataink, de annyit el tudok mondani szintén a PSZÁF-ra hivatkozva, hogy május végi adatok szerint mintegy 28 ezer írásbeli kezdeményezés történt a gyűjtőszámla-hitelekre vonatkozóan és a megkötött szerződések száma pedig körülbelül tízezer. Magából a törvényből fakadóan is a kezdetekben csak a közsféra dolgozói élhettek ezzel, majd a Bankszövetség elkötelezettséget vállalt arra, hogy korábban megnyitja a lehetőséget más devizahitel-adósok előtt is, de ezzel együtt itt korlátozott volt a belépés egy ideig, illetve még mindig az, de már most van tízezer megkötött szerződésünk és a jövőben minden bizonnyal ennél nagyságrendekkel több lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én köszönöm a beszámolót. Most az Eszközkezelő kapcsán megkérdezném egyrészt a Csillag Tamás vezérigazgató urat, másrészt dr. Szabó Katalint, jogi koordinációs igazgatót is, hogy az Eszközkezelő önmagában kevés arra, az nyilvánvaló, hogy a folyamatosan növekvő, nem törlesztő hitelek egész problémáját megoldja, mert ez körülbelül így, ahogy elmondta osztályvezető úr, maradt 560 ezer devizahiteles. A legutóbbi áprilisi adatok szerint egyharmaduk késedelmesen tud fizetni. Nem az, hogy 90 napon túl, hanem késedelmesen tud fizetni, és ebből fakadóan ez egy százezer családra kiterjedő lehetőség. Viszont az Eszközkezelő kapcsán azért így, hogy most valamilyen szintű forrásbővülés is található, illetve könnyebb az Eszközkezelő szolgáltatásait is úgy mond igénybe venni az új törvényi változások kapcsán, meg szeretném kérdezni, hogy milyen utat látnak, legalábbis az idei esztendőre vagy a következő évre, hogy hány devizahitelest sikerül bevonni a programba önök szerint, illetve van-e területi eloszlási probléma vagy ilyesfajta egyéb felvetendő, ami akár társadalmilag, akár földrajzilag is különbséget jelent a különböző devizahitelek kapcsán.

Illetve kérdésem volna még az, hogy a most elfogadott törvényben az igénybevételi jogosultság kapcsán kormányzati rendeletben lesz ez szabályozva. E kapcsán önöknek van-e már valamifajta információja, hogy ez a jogosultság milyen szintű lesz, és hogy kire vonatkozik ez a szociálisan hátrányos jelző. Köszönöm szépen.

Csillag Tamás tájékoztatója

CSILLAG TAMÁS vezérigazgató (Nemzeti Eszközkezelő): Köszönöm szépen. Az Eszközkezelőről szóló jogszabály, ami most hatályban van, az január 1-jétől hatályosult, és ez bizonyos feltételek szerint rögzítette, hogy mi kiknek a lakásait és milyen esetekben tudjuk átvenni. Amikor ezt a törvényt kihírdették, tehát a következő két és fél évben ötezer lakásról beszéltünk, és meghatározta a törvény azt is, hogy milyen feltételek esetén jogosult valaki kérni az Eszközkezelő közreműködését. Nagyon fontos tudni, az Eszközkezelőhöz utalt ügyekről lehet, hogy olyanokat fogok mondani, amik ismertek, akkor elnézést kérek, akkor állítsanak le. De ami nagyon fontos a koncepcióban, hogy itt jelentős áldozatot vállal maga a költségvetés is vagy az állam is, hogy az általunk kezelt ügyekben, a hozzánk tartozó ügyeket rendezni tudjuk, ugyanis itt az állam ezeket a lakásokat megvásárolja a törvényben meghatározott vételáron.

Hogy ezek a vételárak hogyan fognak alakulni, arról még nagyon sok információnk nincs, az eddig hozzánk felajánlott lakásoknak a törvényben meghatározott vételára valahol a másfélmillió forint és a 4,5 millió forint között szór eddig. Az elméleti határok megvannak, az 8,5 millió forintot nem haladhatná meg. Vidéki lakások esetében a korábbi forgalmi értéknek a 35 százalékát fizetjük ki, tehát valahol 3 és 8 millió forint között fognak szórni, de látszik, hogy olyan 3,5-4 millió forint környékén vannak most azok után az ingatlanok után kifizetett vételárak, amit eddig felajánlottak nekünk.

A koncepcióval kapcsolatban azt mondanám, hogy nem ez a konstrukció hivatott rendezni az összes nehéz helyzetbe került jelzáloghiteles ügyét, hiszen ez a konstrukció arra lett kitalálva, hogy a végképp ellehetetlenült helyzetbe került, önmagukon semmilyen formában segíteni már nem képes családokat próbálja meg kimenteni itt az adósságcsapdából. Ezért is van úgy meghatározva, hogy ahhoz, hogy valaki igénybe vehesse az Eszközkezelőt, ahhoz a jelenleg hatályos törvény szerint aktív korúak ellátásában kell hogy részesüljön, illetve legalább két gyermeket neveljen a család, és egyéb feltételek is vannak az ingatlan méretére vagy forgalmi értékére vonatkoztatva.

Ezek alapján hogy hány család tudna bekerülni ebbe a rendszerbe, jelenleg nincsen pontos információnk, merthogy ilyen irányú adatfelvétel nem történt, nem is történhetett eddig, mert egyrészt azok a jellemzők, amik időközben változhatnak, tehát hogyha korábban történt volna ilyen adatfelvétel, akkor sem lehetne azt mondani, hogy most pontosan meg tudjuk mondani, hogy hány család jogosult rá. Egy biztos, hogy a keret korábban ötezer ingatlan megvásárlásáról szólt.

A múlt héten a parlament által elfogadott törvény lényegesen bővítette azt a kört és keretet, akik számára mi megoldást tudunk jelenteni. Először is felemelték 25 ezerre a megvásárolható ingatlanok keretszámát, én azt gondolom, hogy ez ahhoz képest, hogy a jelentős hátralékba esett adósok száma százezer környékén mozog, akkor ez azt jelenti, hogy akár az egynegyedüknek ez megoldást jelenthet.

A szociális feltételeket is módosították az elmúlt héten, egyrészt kormányrendeletbe került ki, másrészt bővült a kör. Most már a lakhatási támogatásban részesülők fordulhatnak – ha jól tudom, ezt a változatot fogadta el a kormány (*Gulyás Dávid: Nincs kihirdetve a kormányrendelet, tehát pontos, hivatalos információm nincs, de ...*)

ELNÖK: Akkor beszéljünk majd róla!

CSILLAG TAMÁS vezérigazgató (Nemzeti Eszközkezelő): Tehát a lényeg az, hogy javaslat volt arra, hogy a gyerekszámot csökkentsük le egyre, hiszen nagyon sok család van nehéz helyzetben, ahol már csak egy gyerek van családi pótlékra jogosult. Azt gondolom, hogy ez a keret egyrészt jelentős segítség lehet, másrészt azért is került kormányrendeletbe ennek a kérdésnek a szabályozása, hogyha a nálunk felgyülemlett tapasztalatok azt fogják mutatni, hogy ez még nem elégségesen jól határozza meg ezt a kört, akkor a kormány tudjon hathatósan és időben esetleg még intézkedni, tehát tovább finomítani, kalibrálni ezt a rendszert.

Hogy olyan dolgokat is mondjak, ami igazából hozzánk tartozik: eddig hozzánk néhány tucat lakással kapcsolatos kérvény érkezett be, amelyeket fogadtunk, ezek közül van, amelyet megvásároltunk, vannak, amelyek folyamatban vannak. Hogy miért ennyi, és miért nem több, annak több magyarázata van.

Egyrészt nagyon fontos azt tudni, hogy amikor ezt a törvényt kihirdették, és hatályba lépett, akkor már lehetett tudni, hogy a Bankszövetség és a kormány megállapodott abban, hogy bővített körben más feltételekkel arra készülnek, hogy majd lehetővé teszi a kormány, hogy könnyebben is be lehessen ide kerülni, ezért senki nem rohant olyan nagyon az ingatlanát felajánlani, illetve a bankok is azt mondták, hogy erre nem kétszer akarnak

felkészülni, hanem amikor az új feltételek ismertek lesznek, na akkor fognak valószínűleg aktívabban ehhez az ügghöz hozzáállni.

Ugyanakkor azt kell mondjam, ami nagyon fontos üzenet, hogy ebben az időben, attól függetlenül, hogy több ingatlant nem ajánlottak fel, nem érhetett senkit sem hátrány. Mert aki jelenleg, a jelenlegi törvény szerint jogosult lenne a Nemzeti Eszközkezelő közreműködését kérni, és a lakhatása igazából úgy lenne veszélyeztetve, hogy végrehajtásra jelölné ki az ingatlanát a hitelező, akkor az kérhette, hogy hozzánk kerüljön, és azokat az ügyeket át is engedték a bankok, át is kerültek hozzánk.

Mi arra számítottunk, hogy a törvény hatálybalépését követően a tömeges méretekben a nyár folyamán kezdődik meg az ingatlanok felajánlása, mi pedig szeptembertől készülünk arra, hogy tömegesen intézni is fogjuk, hiszen az ügyek természete úgy néz ki, hogy az ügyfélnek vagy a hiteladósna kell kezdeményezni az első lépést, és onnantól számítva 30-60 nap telik el, mire minden olyan adminisztratív lépés megtörténik, hogy hozzánk kerülhessenek az ügyek intézésre.

Hangsúlyozni szeretném, hogy ebben az időben is kvázi védett állapotban vannak az ügyfelek, tehát ekkor már a lakhatásuk nincsen veszélyeztetve, kilakoltatás ebben az időszakban nem történhet, és a bankok nem is törekednek, pontosabban a bankok is arra törekednek, hogy ezek az esetek átkerülhessenek hozzánk. Nem vállaltak rá kötelezettséget, de volt egy ilyen nyilatkozatuk, hogy támogatni fogják a jogosultakat abban, hogy a Nemzeti Eszközkezelőhöz kerülhessenek az ingatlanok.

Az eddig felajánlott ingatlanok területi eloszlása elég vegyes: Budapesttől egyetlen egyet ajánlottak fel, az összes többi vidéki településekről érkezett nagyon vegyesen. Vannak nagyvárosokban, vannak kisvárosokban, vannak falvakból felajánlott ingatlanok. Arra számítottunk vagy arra számolunk, hogy elsősorban azokból a régiókból fognak ingatlanok bekerülni, ahol nehezebb körülmények között élnek az emberek, tehát ahol a munkanélküliségi probléma súlyosabb. Tehát a keleti országrészből számítottunk több ingatlanra. Ez a minta elég kicsi, ami nálunk van, hogy azt lehetne mondani, hogy ez alapján visszaigazoljuk, de láthatóan azért Borsodból, Szabolcsból, Csongrádból ajánlottak fel ingatlanokat, de kaptunk ingatlant Komárom megyéből, Baranyából is. Egyelőre kevesebb számban mint a keleti országrészből. Azt gondolom, hogy ahhoz el kell hogy teljen egy pár hónap, az év vége lesz az, amikor igazán statisztikailag is értelmezhető mennyiségű információval fogunk rendelkezni. Fogunk is mindig erről publikálni, tehát azt megígérhetem, hogy akkor, amikor már ez szakmailag is értelmezhető, akkor erről fogunk információt adni, tájékoztatást adni már csak azért is, hogy a továbbgondolkodást segítsük azzal, hogyha ebből lehet valamilyen következtetést levonni, akkor ám legyen.

Elsődleges feladatunknak nyilván azt tekintjük, hogy a hozzánk érkezett ügyeket minél gyorsabban, a jogszabályban előírt feltételek szerint elrendezzük. Az elmúlt időszak és az előttünk álló két hónap is elsősorban ezt szolgálja, hogy fel tudjunk készülni technikailag, informatikailag, szervezetileg, mindenféle módon arra, hogy akár havi 1500 ingatlant is át tudjunk venni. Tehát a most elfogadott törvény következtében a Nemzeti Eszközkezelőnek arra kell készen lennie, hogy szeptember 1-jétől havonta 1500 ingatlan ügyét tudja lebonyolítani. Erre még Magyarországon nem volt példa. Izgalmas feladat, remek kihívás, most úgy látjuk, hogy ezt meg fogjuk tudni oldani, eddig megkaptunk hozzá minden támogatást, illetve nagyon sok olyan intézkedést is hozott a kormány, ami nem a törvényben vagy ebben a kormányrendeletben manifesztálódik, de ahhoz segített hozzá minket, hogy fel tudjunk készülni a feladataink ellátására. Tehát itt a számunkra kijelölt partnerekről beszélünk.

Egyelőre rengeteg munka van mögöttünk, gőzzel folyik a felkészülés a törvény végrehajtására, és úgy számolunk, hogy ez tömegesen vagy látványosan szeptembertől fog beindulni.

A hozzánk az ügyfelektől jött megkeresések alapján azt kell hogy mondjam, hogy olyan panasz nem érkezett be, hogy valaki jogosult lett volna az Eszközkezelőt igénybe venni, de a bankja ne engedte volna át. Természetesen nagyon sok olyan jelzés jött, akik nagyon nehéz vagy lehetetlen szociális helyzetben vannak, és szeretnék volna, hogy számukra is valamilyen segítséget nyújtsunk, de valamelyik szempontoknál nem fértek be, nem feleltek meg valamelyik törvényi feltételnek.

Nem tudom, hogy volt-e olyan kérdés, amire nem reagáltam.

ELNÖK: Igen, két kérdés merült fel bennem, de hogyha képviselőtársaimnak is van kérdése, akkor nyugodtan tegyék fel. Az egyik az, hogy mekkora apparátussal működik az Eszközkezelő, hiszen akkor ezen feladat ellátására azért szükség van egy apparátusra.

A másik kérdésem, hogy említette, hogy a törvényileg meghatározott partnerekkel eléggé fontos a kapcsolat, hiszen itt az önkormányzatokon is nagymértékben múlik az Eszközkezelő sikeressége. Vettek-e már fel kapcsolatot önkormányzatokkal, illetve hogyha igen, volt-e már olyan visszajelzés, amire a törvény is lehetőséget ad, hogy nem vennék igénybe azt, hogy az önkormányzat átvegye üzemeltetésre a lakásokat, hanem akkor az Eszközkezelőnél maradna az üzemeltetés is. És hogyha erre, a véleményem szerint nem várt fordulatra is sor kerül, akkor az Eszközkezelő fel van-e arra készülve, hogy üzemeltesse ezeket a lakásokat?

CSILLAG TAMÁS vezérigazgató (Nemzeti Eszközkezelő): Az Eszközkezelőnél munkaviszonyban lévők száma a mai napon 25 fő.

A kidolgozott konstrukció működtetéséhez, tehát, amivel mi úgy látjuk, hogy kezelni tudjuk ezt a feladatot, úgy számolok, hogy 80, maximum 100 fős intézményt kell felépítenünk. Ebben az évben még azért jelentős bővülés várható, de 80-100 főnél többel most nem számolunk.

Ezt azért tervezem úgy, hogy viszonylag ilyen alacsony vagy kevés munkatárssal meg tudjuk oldani ezeket a feladatokat, mert az elképzelés az volt, hogy olyan feladatok megoldására nem kívánok létrehozni saját kapacitást, saját szervezeten, saját házon belüli megoldást, amelyekre már létezik állami tulajdonban lévő intézmény, amelyik erre van hivatva. Ezért arra tettünk javaslatot, és eredetileg a most hatályban lévő törvény kapcsán is az indoklások között megtalálható volt, hogy először is a Nemzeti Eszközkezelő elsődleges feladata az, hogy ezeket a nagyon nehéz helyzetbe került hiteladósokat kimentse ebből az adósságcsapdából, és számukra oldja meg megnyugtatóan a lakhatást. De egyáltalán nem biztos, hogy a Nemzeti Eszközkezelőnek a következő 2-3 évtizedben ingatlankezelő vállalként kell működnie, ezért is tartalmazza a mostani hatályos törvény, meg a múlt héten elfogadott törvény is azt az elvi lehetőséget, hogy a helyi önkormányzatok ingyen átvehetik a Nemzeti Eszközkezelőtől vagy igényelhetik, hogy az ingatlant átvegyék, természetesen a bérlővel együtt. Már csak azért is, mert azt gondoljuk, hogy azok az önkormányzatok, amelyek egyébként önkormányzati lakásokat üzemeltetnek, azoknak megvan hozzá a megfelelő apparátusuk, hogy ott helyben el tudják intézni azokat a feladatokat, ügyeket, amire nekünk is készen kell állnunk.

Jelen pillanatban egyetlen egy lakás sem került át, hiszen még csak most kezdtük el vásárolni az ingatlanokat. Tehát de facto ilyen megkeresés nem történt. Valójában a megyei jogú városok szervezetével több körben tárgyaltunk már arról egyáltalán, hogy nekik milyen a hozzáállásuk, illetve a települési önkormányzatok különböző szervezeteivel felvettük a kapcsolatot, nem teljesen egységes volt a vélemény. Valószínűleg azért is, mert nagy a bizonytalanság abban, hogy egyáltalán milyen ingatlanportfólió fog itt kialakulni, vagy milyen problémákat kell majd kezelni. Úgyhogy mi most arra készülünk, hogy azért ezeket az ingatlanokat megvásároljuk, és egy-két évig egészen biztosan, ezres nagyságrendben kell

üzemeltetnünk is, de készen állunk arra is, vagy készen leszünk arra is, hogy akár át is adjuk az önkormányzatoknak a lakásokat, vagy a lakások egy részét. De ez még a jövő zenéje, igazából még vásárolni sem kezdtünk el.

Azt, hogy mi milyen ütemezéssel fogunk lakásokat megvásárolni, milyen területi eloszlással, erről ugye nincsen semmi információnk, nem is lehet, tehát nagyon nehéz is lenne egyébként egy saját apparátust kiépíteni arra, nemcsak nem lenne célszerű, de ha úgy gondolnánk, hogy ezt az utat járjuk, akkor sem tudnánk megmondani, hogy most hová koncentráljak, hol fogok én százas vagy ezres nagyságrendben ingatlanokat átvenni, hol pedig egyet se. Ezt még nem lehet tudni. Már csak ezért sem tűnt logikusnak, semmiképpen hatékonynak nem lett volna nevezhető ez a rendszer, hogyha mi magunk kezdjük ezt organizálni.

Úgyhogy felkutattuk azokat az állami vagy önkormányzati tulajdonban lévő intézményeket, akik ingatlanüzemeltetési feladatokat el tudnának látni számunkra. Ezzel kapcsolatban pedig meg is fogalmazódott egy javaslat, a kormány előtt van, hogy melyik az a szervezet, amelyiket számunkra kijelöli, hogy igénybe vegyünk ezeknek a feladatoknak az ellátására. De erről most többet nem tudnék mondani.

Ami nagyon fontos, hogy én úgy látom, hogy igen, fel tudunk rá készülni, hogy megoldjuk ezeket a feladatokat, készen leszünk arra időben, hogy a megvásárolt ingatlanok üzemeltetését is el tudjuk látni megfelelő hatékonysággal, és nem utolsó sorban az ügyfelek számára is megfelelő vagy számukra is elfogadható minőségben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még egy dolog merült fel itt, osztályvezető úr, a ki nem hirdetett kormányrendelet, végül is az sem államtitok. Hogyha pár információval tudna nekünk szolgálni, hogy mi az a bővülés esetlegesen, ami az eddigi feltételekhez mérten tovább segíti a programban résztvevőket.

GULYÁS DÁVID (Nemzetgazdasági Minisztérium): Itt a lényeg az, hogy a kormányzat vállalta, hogy 25 ezerrel növeli a keretszámot, illetve ahhoz biztosít forrást, és ezt kell valahogy leképezni a kritériumok tekintetében. Ami biztos, hogy a korábbi két gyerekről egy gyerekre bővül a feltételrendszer, és a továbbiakban fogalmazódott meg olyan javaslat, hogy az aktív korúak ellátására való jogosultság is enyhüljön, illetve ez is megmaradjon, de egyéb, például lakhatási támogatásra való jogosultság is elegendő legyen. Erről azért nem tudok sajnos véglegesen mondani, mert én nem voltam a kormányülésen, és bár információink vannak, de majd a kihirdetett kormányrendeletből lehet egészen biztos válaszokat tudni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sok szeretettel köszöntöm dr. Osváth Piroskát, a Bankszövetségtől. Azt szeretném kérdezni, itt az ülés elején osztályvezető úrral is számba vettük a végtörlesztés, illetve az árfolyamgát-eszközöket, amelyek a Bankszövetséget is erősen érintik, de maga az Eszközkezelő kérdésköre is végső soron, de csak a határmezsgyében a Bankszövetséget is érinti, de önök hogyan értékelik egyrészt a végtörlesztés, illetve az árfolyamgát-eszközöket, mennyire voltak sikeresek. A hiteles portfólió kapcsán milyen változás történt? Tehát, hogy milyen státusú hitelek törlesztettek elsősorban? Nem tudom a banki szakkifejezést: tehát a jó hitelek törlesztettek-e gyorsan, vagy voltak olyanok is, akik úgy tudtak élni ezen eszközökkel, hogy egyébként a banki besorolásuk nem a prémiumkategóriába esik? Illetve azt kérdezném, hogy a Bankszövetség azt gondolja-e, hogy itt az otthonteremtés, illetve a devizahiteles probléma megoldásában partner tud-e lenni a Bankszövetség, hogyha esetlegesen további intézkedésekre lesz szükség, hogy a problémát megoldjuk.

Illetve volna még egy kérdés azzal kapcsolatban, hogy ugyebár rengeteg jogi eljárás is elindult a különböző bankok ellen, és hogy már voltak magasabb szintű döntések is. És önök

hogyan értékelik ezeket a jogi eljárásokat, illetve, hogy van-e valamilyen szintű együttműködés vagy tárgyalás ezen eljárásokat indítókkal kapcsolatosan? Vagy esetleg peren kívül megegyeznének, vagy ez a jogi kör megoldásra kerüljön, ami nagyon sok esetben a bíróságokon van?

Dr. Osváth Piroska tájékoztatója

DR. OSVÁTH PIROSKA (Bankszövetség): Köszönöm. Tehát, ami az árfolyamgátat illeti, általában az intézkedésekről úgy gondoljuk, hogy voltak, akik eleve ... nem azt akarom mondani, amit a bankok találtak ki, tehát tényleg folyamatos tárgyalásban voltunk a kormányzattal, mert ez egy közös probléma, tehát tényleg úgy gondoltuk, hogy olyan megoldást kell találni, ami mindenkinek jó, és ilyen létezik, és ez az árfolyamgátas konstrukció, ez a mi ötletünk volt, és talán azért nem tudta kifutni magát, mert mindig a levegőben volt, és lebegtették, hogy majd jön egy még jobb, egy másik, és ezért kellett aztán végül is ezt az árfolyamgát-2-t bevezetni, de alapvetően az a mi ötletünk volt. És ez jó is, hogy tényleg kiegyenlíteni ezt az árfolyammozgásból adódó bizonytalanságot, és eltenni a jövőre egy bizonyos részét az ebből fakadó többletterheknek, és egyrészt bízni a jövőben, hogy akkor az szinte már elenyészik, akár mert úgy alakulnak az árfolyamok, hogy az a rész elfogy, vagy legalábbis olyan gazdasági növekedés következik be, hogy az nem lesz tétel, tehát maga a gyűjtőszámlahitel törlesztése. Illetve ehhez is ad most az állam támogatást, tehát az első kör talán azért nem tudott ennyire sikeres lenni, mert mindig be volt lebegtetve valahogy, hogy így mondjam, egy még jobb. És sajnos az be is következett. Ez volt a végtörlesztés, amit mi nagyon elleneztünk, és hát az nem a rászorulókat segítette meg, mondhatni, hogy a legjobb adósokat segítette, akik nem szorultak erre rá. Ők valahogyan tudtak a tartalékaiból törleszteni, vagy lehet, hogy nem is a tartalékaiból, hanem lehet, hogy pontosan egy ugyanolyan egyszeri, rövid távú, meggondolatlan döntéssel kellett valahogy azonnal pénzhez jutniuk, hogy betörlesztenek, ami szintén nem támogatandó, mert azt is boncolgattuk mindig, hogy mi ennek az oka, hogy rossz döntés volt-e ez a devizában való eladósodás, és talán nem volt senki annyira megfontolt, amikor így döntött. Hát aki végtörlesztett, és nem volt saját forrása, netán egy másik ingatlanát adta el, az ugyanígy nem volt meggondolt.

Tényleg ez nagy veszteséget okozott. 2011 végén volt 950 ezer ilyen jelzáloghitel, és abból 170 ezret végtörlesztettek 1400 milliárd forint értékben. Ez valójában tényleg nem a rászorultakat segítette.

Most az árfolyamgát-2 konstrukcióba megint életet leheltünk. Most tényleg már ez kéne, és jó is a kormányzati kommunikáció ebben, hogy ne várjanak másra, ez a megoldás, jelentkezzen be ebbe, aki tud.

Ami a jogi megítélését illeti a dolognak, ez egy olyan dolog, amit együtt tanulunk meg. Valóban az ország különböző részein születtek olyan ítéletek, amik megkérdőjelezték, hogy egyáltalán a deviza alapú hitelezés jogszerű-e vagy ez a vételi-eladási árfolyam alkalmazása, de mondhatom, hogy aztán kisebb nyilvánosságot kap, hogy a Legfelsőbb Bíróságon igenis helyben hagyják ezt. Tehát igenis van most már nem is egy olyan irányadó ítélet, és egyébként a pénzügyi békéltető testület is így jár el, tehát, ami a PSZÁF mellett működik ilyen békéltető testület, döntő fórum, hogy igenis a devizahitel megengedett, igenis betartották a bankok a jogszabályt, felhívták a figyelmet az árfolyamkockázatra.

Sőt, azt is mondja minden szakértő, hogy várjuk ki a végét, lehet, hogy visszatekintve még mindig jobban járt egy devizahiteles, mint aki forintban adósodott el. Ez az eladási-vételi árfolyammal kapcsolatban semmi kivétnivaló nincsen.

A Kúria létrehozott egy ítélkezéselemző csoportot, ahol meghívtak külső szakembereket, banki meg közgazdász szakembereket, akik egységesen megpróbálják értelmezni ezt a gyakorlatot, illetve egységesíteni. De az irány látszik, mert azt tudjuk, hogy a Kúria milyen döntéseket hoz, úgyhogy ez így ki fogja forni magát, és nem szabad, hogy az

emberek most valami csodában reménykedjenek. Úgyis tapasztaljuk, hogy interneten keringenek ilyen keresetlevél-minták. Szóval teljesen félrevezető információk keringenek, mert tényleg valami luxemburgi bírósági ítéletre hivatkoznak bizonyos ügyvédek, amik nem is banki ügyben születtek, nem is devizahitelezéssel kapcsolatban, hanem mobilszolgáltatókkal kapcsolatban egész más ügyben, tehát jó lenne tényleg egy olyan kommunikáció, hogy most már legyen a legrosszabbaknak ez a kivezető csatorna, ez a netes megoldás. Mert tényleg a lakhatás a fontos, ahhoz nem kell a tulajdon, elég a használati jog, és a többieknek meg tényleg ezt az árfolyamgátat tudjuk javasolni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Itt megütötte a fülemet egy szám, az ugye megegyezik, hogy 170-en éltek a végtörlesztés lehetőségével, viszont nem tudom, hogy pontosan értettem-e, hogy 95 ezer a devizajelzálogosok száma, vagy ez csak a devizahittel rendelkezők száma. Ez a 2011 novemberi adat.

DR. OSVÁTH PIROSKA (Bankszövetség): Nekem ezt írták fel, hogy akik érintettek, akinek a lakása volt lekötve akár szabad felhasználásával, akár ...

ELNÖK: Rendben van, mert hogyha 950 ezerből törlesztenek 170 ezren, akkor 780 ezer maradt, itt az osztályvezető úr pedig 560 ezret mondott még így félórával ezelőtt.

GULYÁS DÁVID (Nemzetgazdasági Minisztérium): Azt gondolom, hogy ez 950 ezer valamilyen jelzáloghitel. Nem feltétlenül a deviza, hanem akár a forint, deviza plusz forint. De mi csak a devizát számoljuk.

ELNÖK: Rendben. Köszönöm szépen. Akkor ezt a kérdéskört tisztázhattuk is. És most megadnám a szót a képviselőtársaimnak, hogy esetlegesen véleményük, kérdésük van-e. Rónaszékiné Keresztes Monika!

Képviselői hozzászólások

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Én csak egy pár, jobban mondva egy konkrét javaslatot szeretnék mondani, illetve jelezve, hogy talán a jelenlegi kormánynak a legnagyobb kihívása volt az adósságtörlesztésnek ez a kettős terhelése, ami az országot, illetve a lakosságot érintette, és szerintem gigászi küzdelem volt, amit végrehajtott ebben a kormány folyamatos ellenszélben, hiszen mindenki tudta, az is, aki bírálta, hogy milyen örökséget vett át a kormány és mit kell neki kezelni úgy, hogy közben a gazdaságot is talpon kell hagyni. A demográfiai helyzetet javítani kell, tehát ez összességében, úgy érzem, hogy nagyon tiszteletre méltó küzdelem volt. A Nemzeti Eszközkezelőt is nagyon várta mindenki, és nagyon örülnek is.

Egyébként a végtörlesztéssel kapcsolatban csak azt szeretném mondani Osváth Piroskának, hogy a középosztályban lévő családok közül azért nagyon sokan örültek ennek, és megoldást jelentett például egy kezdő orvoscsaládnak mondjuk három gyerekkel, vagy egy pedagóguscsaládnak, akik ezt a terhet le tudták tenni. Nekik nagyon sok nehézség lett volna gyerekevelés mellett, még hogyha igénybe is tudják venni a családi adókedvezményt, hogy még a törlesztés is ott volt a nyakukon, tehát nagyon-nagyon komoly púp jött le a hátukról, úgyhogy csak jelezni szeretném, hogy nemcsak a felső tízezernek segített ez.

Viszont a Nemzeti Eszközkezelő Társasághoz én magam is mint civil betelefonáltam, hogy érdeklődjek, és nagyon korrekt és azonnali választ kaptam az ügyintézőktől. Javasolni szeretnék egy olyan lakossági szándékot, hogy nemcsak azok a konkrét családok, akik gyerekeket nevelnek, vették fel a hitelt, hanem a szüleik a gyerekeik számára, és az akkor még esetleg több családtag által lakott lakás a fedezet, amiből hogyha kirepültek a gyerekek, a

szülők számára nagyon nagy. Viszont rajta van a törlesztőrészlet és borzasztó nagy terhet tesz rájuk. Tehát az a jelzés számomra, hogy ők nagyon-nagyon szívesen átadnák ezt a lakást, és mennének sokkal kisebbbe, csak vegye át valaki az adósságot, és hátha tudna forogni ez a lakás. Tehát én ezt tapasztalom Erzsébetvárosban, de országosan is, hogy esetleg ilyen bővítést lehetne alkalmazni. Itt még aktív nagyszülőkről is szó van, de a nyugdíj mellett is tudnák fizetni, két nyugdíjasból az egyikük fizetése vagy nyugdíja eleve oda megy, és pozitív adósok is, tehát a fizetési hajlandóság megvan, csak borzasztó nagy a teher, és ahogy jön az idősödő kor, egyre nehezebb lesz nekik. Ezt esetleg bele lehetne-e kapcsolni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Felmerült egy kérdés, esetleg kér valaki szót?

CSILLAG TAMÁS vezérigazgató (Nemzeti Eszközkezelő): Köszönöm szépen. Erre utaltam én is. Köszönöm szépen az elismerést, ami az ügyfélszolgálatunkat illeti. Erre utaltam én is egy mondatral, hogy nagyon sok olyan megkeresés érkezik hozzánk, akikre azt mondom, hogy igen, magánemberként együttérzek velük, és méltányolandó, de a jelenlegi szabályozásba nem fér bele. Ez, hogy kikre lehetne esetleg még kiterjeszteni az Eszközkezelő hatáskörét, ez nyilván nem a mi feladatunk, mi a végrehajtásért vagyunk felelősek. De tudom hogy ez sokszor, sok fórumon felmerült, és nagyon sok olyan történetet hallunk mi is, amikor azt mondom, hogy jó lenne valahogy segíteni, de ugyanakkor meg látnunk kell a másik oldalon, hogy a segítség a költségvetést minden egyes ügyben terheli, tehát ezeket a véleményeket összegyűjtve a kormány felé kell megtenni azt a javaslatot, hogy van-e arra lehetőség, hogy ezt valami más körre is kiterjesszük. A technika megvan, a Nemzeti Eszközkezelő ezeket az ügyeket is tudná kezelni. Kérdés az, hogy mi a társadalmilag méltányos, mi a politikai szándék, tehát ezekhez mi hozzászólni sem tudunk.

Még csak annyit, hogy igen, hogyha ezzel kapcsolatban bármilyen változtatást fogadnak majd el, akkor mi azt is végre fogjuk hajtani.

Tehát a családokat kívánják segíteni, és ezt ilyen formában látják megoldhatónak, de ezzel kapcsolatban én sajnos nem vagyok kompetens, hogy akárcsak véleményt is mondjak.

ELNÖK: Talán osztályvezető úr mond valamit.

GULYÁS DÁVID (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Először is meg szeretném erősíteni vezérigazgató úr szavait. Mi magunk is számos lakossági levelet kapunk, ami bonyolult élethelyzeteket ír le, személy szerint azt gondolnánk, hogy valóban érthető az igény, ugyanakkor a kormányzatnak a társadalmi összérdeket kell képviselnie, az igazságosságot, az adófizetők pénzével való gazdálkodást. Ezért született ez a fajta kompromisszum, ami született. Ugyanakkor azt gondolom, hogy az a tény, hogy most kormányrendeleti szinten lehet szabályozni a feltételeket, ez rugalmasságot biztosít, mert ha bármi kiderülne a későbbiekben, teszem azt, hogy a 25 ezer megcélzott főt nem éri el az adott kritériumrendszer, illetve akárhogy is, a kormányzat a későbbiekben tud úgy dönteni, hogy kibővítsa a feltételeket. Bár azt is meg kell erősítenem, hogy itt alapvetően a gyereknevelés támogatása volt a fő cél. Ugyanakkor egy dolgot szeretnék elmondani, ez a kisebb lakásba költözés. Ez szintén felmerült korábban, és ez egy szinten rendezve is van, ugyanis ezt szintén a Bankszövetséggel közösen gondoltuk ki, hogy a kamattámogatási rendszer, amit most elég sok módon igénybe lehet venni, ennek az egyik módja az, hogyha egy hátralékos adós, itt fel kell hívni a figyelmet, itt hátralékos adósokról van szó, de kisebb lakásba költözik, akkor ahhoz kamattámogatást igényelhet az államtól. Tehát a kormányzat támogatja az ilyen javaslatot. De még egyszer mondom, itt hátralékos adósról beszélünk.

ELNÖK: Megadom a képviselő asszonynak a szót.

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Csak azért jelezném, mert ez tényleg tömeges, ugyanez a kategória, akik mondjuk a gyerekeiken akartak segíteni, nagyszülők vették igénybe a saját lakásuk terhére. Nyilvánvaló, hogyha ez a teher róluk nagymértékben csökken, akkor a gyermekeiket is tovább tudják segíteni, tehát itt ugyanezt a szándékot erősítené, hiszen olyan nagyszülőkről van szó, akik már ezzel is segíteni szerettek volna. Ez nekik nagyon komoly megoldás lenne. A lakás fenntartása alapvető aktuális díja is sok, nemhogy még a hátralék fizetése. Tehát ezért említettem én ezt meg, mert komoly igény volt rá. Köszönöm.

ELNÖK: A Bankszövetség képviselőjének adok szót még.

DR. OSVÁTH PIROSKA (Bankszövetség): Szóval ezt mi is így látjuk, ahogy Keresztes Monika mondta, hogy végül is ez nem egy szociális helyzet, hanem ez azt jelenti, hogy ez az idős pár már nagyobb lakásban lakik, mint amennyire egyáltalán szüksége van. Itt ennek történelmi okai vannak, hogy mindenki a tulajdonhoz ragaszkodik. Nálunk sokkal gazdagabb országokban sincs ekkora arányban lakástulajdon, mert tényleg, nem kell ahhoz tulajdonjog, hogy valaki lakjon. A tulajdon most már egy börtön, főleg, hogyha mennek le az ingatlanárak, akkor nem tud tőle megszabadulni. Nem azért lakik ott szegény, mert ő olyan nagyzó, hogy ő másodmagával akar egy nem tudom, milyen lakásban lakni. És nem is lenne érdemes arra, hogy őt szociális alapon támogassuk, mert miért támogassuk, hogy valaki az igényeinél jóval nagyobbban lakjon. Hanem valahogy ezt kéne beindítani. Szerintem most Magyarországon kevesen laknak pont olyan lakásban, ami pont megfelel nekik, mert nincsen ez a mobilitás, hogy nemcsak földrajzilag, hanem ahogy az életpálya megy, hogy nagyobbba, aztán kisebbbe, és talán ezt kéne valahogy beindítani. Én ezt látom itt bajnak, hogy valóban nem olyanban lakik, és egy börtön, egy teher, nem tudja fűteni az összes szobát, stb.

ELNÖK: Engedjék meg, hogy most egy kicsit kilépjek az ülésvezetői szerepemből, merthogy pont erre a problémára adott volna megoldást az LMP-nek az ingatlanalapú koncepciója, illetve, hogy azokban az országokban, ahol nincsen ilyen magas lakástulajdoni arány, ott viszont van közösségi bérlakásrendszer, aminek talán egy kiinduló magva lehet itt a Nemzeti Eszközkezelő, talán, amire lehet majd a későbbiekben építkezni, de ez most itthon hiányzik. Tehát amíg nincs közösségi bérlakásrendszer, addig a tulajdon az egyetlen lakhatást biztosító dolog.

Amennyiben a képviselőknek nincs kérdése, megadnám a szót a civil résztvevőknek. De ezt meg kell szavaztatni. Egyrészt Sümeghy György, az országos igazgatója a Habitat for Humanity Magyarországnak, illetve Láng Márta dr. Szili Katalin szakértőjeként van jelen, és hogy a képviselőtársaimat kérem, hogy adjunk nekik szót. *(Szavazás.)* Rendben, ezt egyhangúlag megszavaztuk. Akkor először Sümeghy Györgynek adnám meg a szót.

Civil szervezetek képviselőinek hozzászólásai

SÜMEGHY GYÖRGY (Habitat for Humanity Magyarország): Köszönöm szépen a meghívást, és hogy hozzászólhatok. A Habitat for Humanityt képviselem, ami lakhatási szegénységgel foglalkozó civil szervezet, és az első megjegyzésem kapcsolódik, amivel befejeződött az első köre ennek a vitának, hogy tulajdon és közösségi bérlakás. Mi azt gondoljuk, hogy a lakhatási szegénység egy nagyon összetett probléma, a szociális lakhatás egy rendszer, és ebben problémaszinten is a devizahitelek problémája egy szelet, és a rendszerszerű megoldásokban is, ami eddig született, az egyfajta megoldást jelent. Csak utalni szeretnék arra, hogy itt a Bankszövetség részéről felmerült ez, hogy tényleg vajon a

legrászorultabbakat segítették az eddigi kormányzati intézkedések. Biztos, hogy a devizahitelességhez képest vannak nagyon súlyos, más lakhatási szegénységi ügyek, ilyenek a romák lakhatása, nemrég publikáltunk a társaságházak helyzetéről egy tanulmányt, ahol a mi felmérésünk szerint 200 ezer olyan lakás van, ami olyan társasházban van, ami nem nagyon tudja megoldani a fizetési és felújítási problémáit, illetve tavaly a TÁRKI-val publikáltunk egy kutatást arról, hogy a rezsiköltség és lakbérmaradás ügyében minden ötödik magyar háztartás komoly gondokkal küzd, és a rendelkezésre álló adósságkezelő programok képtelenek kezelni egy ilyen méretű problémát. Ebben a keretben azt gondolom, hogy nagyon fontos a devizahitelek problémáira kormányzati intézkedéseket tenni, de lehet, hogy hosszú távon ezek az általam említett problémák még súlyosabbak, és nekünk az a megítélésünk, hogy azért az elmúlt két évben mind a kormányzati figyelmet, mind az erőforrásokat is azért erősen lekötötték a devizahitelek problémái. Ezen belül is az is elhangzott itt, hogy a devizahiteleken belül is a legtöbb forrás és figyelem azért nem feltétlenül a legrosszabb helyzetben lévő devizahitelekre irányult.

Nagyon fontos az, hogy a tulajdonszerzés mennyire meghatározza tényleg az elmúlt akár 15-20 év kormányzati támogatási politikáját, és tényleg szembe kell azzal néznünk, hogy van a magyar lakosságnak egy nagyon jelentős hányada, akinek fenntarthatatlan az, hogy saját tulajdonú lakásban éljen. És egy ilyen összefüggésben a tulajdonszerzést és pláne az új építkezést támogatni hosszú távon valószínűleg nem célravezető.

Csak két adatot szeretnék ezzel kapcsolatban mondani: a támogatott forint alapú lakáshitelek hosszú távú kamattámogatása, bizonyos számítások szerint eddig ezer milliárd forintot vontak ki a központi költségvetésből az elmúlt 8-10 év alatt. Ez egy hihetetlen összeg akkor, amikor a Nemzeti Eszközkezelőnél arról beszélünk, hogy 25 milliárd forintos nagyságrendű az a tétel körülbelül. Tehát az ezermilliárdos tételhez képest is a megoldás pedig inkább az ilyen megoldások felé van szerintem, nemcsak a devizahitelek, hanem más tekintetben is, a közösségi szociális jellegű bérlakásszektor fejlesztése felé.

A másik tény, ami nagyon az ellen van, hogy az építkezést támogassa a kormányzat, hogy a népszámlálás adatai szerint félmillió üres lakás van Magyarországon, ami lakhatásra alkalmas. Szerte az országban szinte nincs olyan település, nagyváros, Budapestet is beleértve, ahol ne lenne nagyon nagy számú, üresen álló, jó állapotú magánlakás. Nagyon megfontolandó, hogy ilyen helyzetben valóban mit érdemes a kormányzatnak támogatnia.

Ahol a két dolog összeér, az valóban a Nemzeti Eszközkezelő ügye. Az igazgató úr is mondta, hogy az üzemeltetés a nagy kihívás, hogy hogy lehet egy országos lefedettségű programot egy viszonylag szűk stábbal hatékonyan működtetni. Mi azt gondoljuk, hogy az egész szociális bérlakásszektor felépítésének, megújításának, fejlesztésének a kulcsa részben az üres lakások bevonása ösztönző intézkedésekkel a bérlakásrendszerbe, részben a szociális bérlakások menedzsmentjének újragondolása. Én igazából nagyon örülök annak az iránynak, hogy nem feltétlen az önkormányzatokhoz kerülne az eszközkezelő által kezelt, megvásárolt lakások nagy része. Az a tapasztalatunk, hogy az önkormányzatok jelentős részének se kapacitása, se érdekeltsége, se hosszú távú terve nincs arra, hogy nagy számban szociális bérlakásokat menedzseljen, ezért mi a Városkutatás Kft.-vel közösen most kezdünk el kidolgozni egy alternatív szociális bérlakásmenedzsment javaslatot. Ezt tavaly óta a sajtóban már többször megjelentettük, szociális lakásügynökségnek hívjuk. Most külföldi pályázati támogatásból kapunk erre támogatást, és a terveink szerint jövő év elején tudnánk egy komplett javaslatcsomagot megosztani akár önközzel, akár más érdekelt szereplőkkel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Szerintem a Lakhatási albizottság nyitott arra, hogy amikor készen vannak ezek a szakmai javaslatok, akkor azokat majd be lehet ide terjeszteni. Most ez az ülés fókuszált a devizahitelek kérdéskörére, de mind az üres lakások, mind a

rezsihátralékosok ügye szerintem olyan téma, amivel még érdemes lesz foglalkoznunk a közeljövőben. És akkor megadnám a szót.

LÁNG MÁRTA szakértő: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én magam nyolc évig voltam önkormányzati képviselő és az egyik kerület szociális bizottságát vezettem, tehát a gyakorlati életből tudom, hogy a nehéz helyzetben élők, a lakásaikat elvesztők milyen kínokat éltek át, és milyen utat jártak be.

Én a magam részéről üdvözöltem az Eszközkezelő elindítását, elindulását, hiszen az a lényeg, hogy megkezdte a működését, az, hogy törvénymódosításokkal majd kialakul ennek a végleges formája, véleményem szerint ez egy teljesen normális folyamat, hiszen újonnan induló program, és én a gondolatiságom szerint, ha olyan információk és adatok érkeznek az Eszközkezelőhöz, amelyek arra mutatnak, hogy változtatni kell a jelenlegi rendszeren, logikán annak érdekében, hogy még több embernek tudjanak segíteni, akkor biztos vagyok benne, hogy az Eszközkezelő menedzsmentje és a kormány meg fogja találni azt a lehetőséget, hogy ezen változtatni tudjanak.

Arra szeretnék választ kapni, illetve megkérdezni osztályvezető úrtól, hogy a szociális törvény adósságkezelési részében van egy olyan lehetőség, hogy az adósságkezelés lehetőséget nyújt a jelzáloghitelek kezelésére. Én tudom, hogy ez egy elég bonyolult folyamat, és nem egyszerű összehozni a bankokat, a Bankszövetséget ennek a programnak a megvalósítására, de ha erre van törvényi lehetőség, akkor lehet, hogy erre is kéne egy plusz figyelmet fordítani. Hiszen, hogyha az adósságkezelésen belül lehet családoknak segíteni, akkor már megelőzhető lenne egy olyan folyamat, hogy végül is átkerüljenek az Eszközkezelő hatáskörébe, hiszen ez egy megelőző folyamat, ennek a része, hogy 90 százalékát a központi költségvetés finanszírozza, önrészt is kell vállalni a családoknak, illetve az önkormányzatok tudják a többi ehhez hozzátenni. A kormány gondolkozik-e egy ilyen programnak az átgondolásában, illetve, hogy a Bankszövetséggel erre megoldást találjanak. Köszönöm szépen.

GULYÁS DÁVID (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a kérdést. Azt szeretném kiemelni, hogy valóban a kormánynak is az volt a szándéka, hogy az Eszközkezelő egyfajta utolsó mentsvár legyen, illetve van még egy utána is, ez a szociális családház-építési program, tehát, hogy megfelelően targetált legyen, illetve aki még képes törleszteni, az ne az Eszközkezelőhöz forduljon, hanem annak más programokat kínált, az árfolyamgát rendszere és sorolhatnám. Kamattámogatások.

Ami a konkrét kérdést illeti, sajnos a szociális törvény, illetve adósságkezelés nem a szakterületem, erre pontosabb választ nem tudok adni, de nekem is az az információm, én is úgy tudom, hogy felhasználható erre, és ezt természetesen támogatjuk.

ELNÖK: Ezt örömmel halljuk. A kormánynak részéről, amennyiben van erre kezdeményezés, csak hát itt van ennek egy költségvetési vonzata, amely költségvetési vonzatának a fedezetét legalábbis a 2013-as költségvetés tervezetében még nem látjuk, de azért még pont azért van a költségvetési vita, hogy módosítani lehessen ezen. De akkor ezen a nyomvonalon el lehet indulni, úgy tűnik, hogy az adósságkezelési eljárásba is be lehessen vonni. De eddig erről még nem volt szó, ezen még lehet gondolkozni.

Nem tudom, van-e még valakinek kérdése.

LÁNG MÁRTA szakértő: Bocsánat, egyebek napirendnél lehet-e még szót kérni, mert ez most nyilvánvalóan a banki hitelkárosultak, de ... vagy most mondjam el, amit az egyebeknél szerettem volna.

ELNÖK: Hát amennyiben a napirendhez tartozik, akkor mondja el, amit gondol. Az egyebek napirendi pontnál a képviselőknek lehet felvetést tenni, de az ülés után nagyon szívesen meghallgatjuk.

LÁNG MÁRTA szakértő: Nem. Köszönöm szépen. Csak miután otthonvédelmi intézkedések a napirendi pontnak a címe, gondoltam, hogy esetleg a most benyújtott lakástörvény-módosítással kapcsolatban foglalkozni fog-e a Lakhatási albizottság ennek a kérdéskörnek a problematikájával. De mondom, nem Bankszövetség meg jelzáloghitel, hanem kimondottan a lakástörvény módosítása. Köszönöm.

ELNÖK: Fogunk vele foglalkozni, de sajnálatos módon csak az Önkormányzati bizottsághoz lett ez a törvény kiutalva első körben, de lehetséges, hogy az Ifjúsági bizottságnál is lesz napirenden. A lakhatási szegénység kérdéskörével egy másik ülésen szeretnénk foglalkozni még a közeljövőben.

Amennyiben nincs kérdés, nagyon szépen köszönöm minden megjelentnek a munkát és a megjelenésüket.

Egyebek

Az egyebek napirendi pontnál nekem csak annyi felvetésem lenne, ha másnak nincs, hogy képviselőtársaim benne volnának-e abban, hogy még a nyári szünet előtt ezt a kérdéskört, amit felvetettek a civilek a lakhatási szegénység kapcsán, illetve nem tudom, hogy képviselőtársaim látták-e, hogy a Város Mindenkiért Mozgalom is küldött nekünk egy szakmai javaslatcsomagot hármunknak, a bizottság tagjainak e-mailen, amely szintén az üres lakásokkal és a lakhatási szegénységgel foglalkozik, és még ezt a kérdéskört még nyár előtt körbejárhatnánk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 14 perc)

Vágó Gábor
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia